

[Damsgaard.]

tages, vil jeg foreslå som sædvanligt foregår i finansudvalget.

Grethe Philip: Det radikale venstre har gennem årene såvel i regering som i opposition støttet en række forskellige forslag om bemyndigelse for staten til optagelse af statslån, og vi vil også følge denne linje denne gang.

Argumenterne har været og er stadig flere. Argumenterne består dels i vores store interesse i at få tilstrækkelig kapitaltilførsel til udbygningen af hele vores erhvervsliv. 1960ernes strukturomlægning og særlig den vældige udbygning af vor industri havde ikke kunnet lade sig gøre uden en betydelig låntagning i udlandet. Der er også det valutatiske hensyn. Det er af stor betydning, at vi baserer en væsentlig del af vor låntagning på lange lån, hvis optagelse staten bør medvirke til. Det er vigtigt, at vi har en god valutalikviditet for at undgå pludselige krisituationer, hvor skift i den korte långivning — eller låntagning, om man vil — ellers kan sætte os i en penibel situation.

Der har ikke mindst i den senere tid været forskellig ikke altid lige lodig debat om faren ved den korte gæld. Den korte gæld består jo i noget, der har meget nær tilknytning til varebevægelserne, og det er ikke særlig sandsynligt, at denne korte gæld pludselig vil blive opsagt af kreditorer. Faren for bevægelser på dette område ligger et helt andet sted. Det ligger hos de danske debitorer, som kan have et ønske om — og et ønske, som de kan realisere fuldstændig lovligt — at betale tilbage, før det egentlig var hensigten. Det er deri, faren består, og skal vi modvirke den fare, så gør vi det først og bedst ved at skabe tillid til den danske valuta.

Det er vel i forbindelse med dette forslag rimeligt lige at komme ind på regeringens meget store og offentligt åbenbarede forundring over den korte gæld, vi har, i øjeblikket på ca. 13 milliarder kr. brutto. Der var vel ikke så stor dækning for den forundring, som man gav udtryk for. Vi har jo nu fået det tilrettelagt således, og jeg har selv været med til at gå ind for det, at der til stadighed skal sidde en repræsentant for oppositionen i Nationalbankens bestyrelse — noget, som nu de tidligere regeringspartier nyder godt

af — og der har jo ikke med hensyn til den korte gæld været noget pludseligt skift. Det har jo vist sig, at der i løbet af det sidste halve år, så vidt man kan se, ikke er sket nogen væsentlig ændring på det område.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge ministeren, men er da også villig til at vente på svaret til senere drøftelser i finansudvalget, hvordan man fra regeringens side vurderer mulighederne for at optage lange lån på gunstige vilkår.

Ved denne lejlighed må der igen peges på farerne ved det store underskud på betalingsbalancen. Det er jo dette grundlæggende problem, vi hele tiden må arbejde med, og vi må være klar over, at denne bemyndigelse, som vi nu må regne med bliver givet til regeringen, ikke løser noget ved det helt grundlæggende problem.

Den importafgift, som regeringen netop har fået gennemført, vil efter al sandsynlighed på kort sigt forbedre handelsbalancen. Vi må regne med, at lagrene går ned, og det vil give sig udtryk i en mindre import. Vi har fra vor side udtrykt vor store betænkelighed ved og uvilje imod denne importafgift. Vi mener ikke, at den virker hensigtsmæssigt, og det, vi tænker på, er navnlig dens virkninger på lang sigt, som vi mener er uheldige. Jeg vil igen pege på, at det fundamentale problem er et langtidspøblem, noget, som man tangerede under drøftelserne om perspektivplanlægningen, og som jeg går ud fra regeringen vil tage op igen. Vi har hidtil kun hørt om foranstaltninger, der kan virke på kort sigt. Vi venter med spænding på, hvad regeringen vil komme frem med af forslag, der kan være med til at forbedre dette store betalingsbalanceproblem på lang sigt.

Men som sagt, med hensyn til det foreliggende lovforslag stiller vi os på forhånd meget positivt.

Poul Dam: Det er ikke nogen nyhed, men derfor stadig lige beklageligt, at et rigt samfund som det danske ikke kan eksistere uden en stadig kapitalimport. Det forslag, der her foreligger, ser for mig ud til at være nødvendigt, ikke mindst fordi jeg er ganske enig i den formulering, der findes i bemærkningerne til forslaget, at så stor en del af den fornødne kapitalimport som muligt bør dækkes ved offentlige lån med relativt lang